

Wiesław Ochman, tenor (POL)

Wiesław Ochman studoval zpěv u Gustawa Serafina (1955–1959) a Marie Szlapakové (1960–1963). Již v roce 1960 získal angažmá ve Slezské opeře v Bytomi, v roce 1963 se stal členem opery v Krakově a hned od následujícího roku sólistou Velkého divadla ve Varšavě, kde se proslavil jako Jontek v Moniuszkově *Halce*. Mezinárodní kariéru započal v roce 1967 v Berlíně jako Turiddu v *Sedláku kavalírovi*. První úspěchy získal například na operním festivalu v Glyndebourne (debut jako Lenský v Čajkovského *Evženu Oněginovi*) a Salzburger Festspiele. V roce 1972 vystupoval v Pařížské opeře, v Chicagu i San Franciscu. V roce 1975 v roli Arriga v opeře *Sicilské nešpory* Giuseppe Verdiho debutoval na jevišti Metropolitní opery v New Yorku. Vystupoval na největších operních scénách, např. v milánské La Scale (1982), v Gran Teatre del Liceu v Barceloně, v Buenos Aires, Madridu, Moskvě, Římě, Seville i Vídni. Spolupracoval s nejvýznamnějšími orchestry včetně Vídeňských a Berlínských filharmoniků pod taktovkou Herberta von Karajana a Karla Böhma. Samostatnou oblast Ochmanovy umělecké činnosti tvoří oratorijní hudba. Účinkoval na mnoha nahrávkách světových nahrávacích společností jako Deutsche Grammophon, Polydor, EMI, Decca, ale také Supraphon nebo polská Muza. Společnost Naxos ho označuje za prvního světově proslulého polského tenoristu od dob Jana Kiepury. V roce 2001 byl vyznamenán Řádem znovuzrozeného Polska II. třídy. Wiesław Ochman často vystupoval v Československu a Česku a byl úspěšným propagátorem české hudby i v zahraničí. V roce 1987 na pozvání Václava Neumanna účinkoval v unikátním uvedení Dvořákovy *Svaté Ludmily* s Českou filharmonií. Opakovaně vystoupil na Pražském jaru. Pro Orfeo nahrál Dvořákovu *Armidu*. S Gabrielou Beňačkovou účinkoval také při koncertním provedení *Její pastorkyně* v newyorské Carnegie Hall v roce 1988. Jeho výkon je zaznamenán na nahrávce *Její pastorkyně* firmy Decca z roku 1982, v provedení Vídeňských filharmoniků řízených Charlesem Mackerrasem (s Elisabeth Söderströmovou, Evou Randovou a Peterem Dvorským).